

dem rettet Opfordring om at fjerne de paagjældende Anlæg.

ad §§ 4 og 5.

De Arbeider, som Anlægget af en Telegrafledning medfører, ville nærmest bestaa dels i en forberedende Virksomhed til Bestemmelsen af Ledningens Retning (Udgravninger for ved underjordiske Ledninger at lære Jordens Beseffenhed at kjende, Anbringelse af Sandmaalerstokke og Mærker m. m.) dels i selve Ledningens Anbringelse (Plantning af Telegrafpæle, Redcleaning af underjordiske Telegrafer, Ophejning paa Stænger af Traadene og disses Anbringelse paa Bygninger osv. samt de forffjellige Vedligeholdelsesarbejder ved de fuldførte Anlæg) dels endelig i Opførelse af Stationer, Søhuse, faste Telegrafmærker o. l. Som det fremgaaer af de anførte Arbeiders Art er den Benyttelse af offentlig og privat Grund, som de forudsætte, af en væsentlig forffjellig Beseffenhed fra den, som medføres ved Anlægget af andre Hovedsambandsmidler som Jernbaner, Hovedlandeveje, Kanaler. Medens disse fordrer en blivende Disposition over Grunden, som er uforenelig med den tidligere Eiendomsrets Bestaaen, er Grunds Afstaaelse kun i ringe Grad nødvendig ved Telegrafanlæg. Her er det kun de Arbeider, der gaae ud paa at anbringe eller vedligeholde Ledningerne, og som jo ere af kortere Varighed, der saalænge de staae paa, paalægge Indstrænkninger i den fri Udøvelse af Eiendomsretten over vedkommende Grund; men er først Anlægget færdigt, ere de Baand, det paalægger Eieren, yderst faa og lidet følelige og bestaa kun i, at han maa afholde sig fra at foretage saadanne Handlinger, der kunne være til Skade for den over hans Grund førte Ledning. Allerede dette kunde jo ganske vist være en saare betydelig Indstrænkning i Eiendomsretten, saafremt det var saaledes at forstaa, at enhver Benyttelse af Steder, hvor en Telegrafledning er anbragt, udelukkes, saafremt den paagjældende Benyttelse ikke lod sig forene med det bestaaende Anlæg, men den Bevægelighed, som er et særffjende for telegrafiske og lignende elektriske Foretagender, at Terrævanstueligheder ikke lægge dem Hindringer i Veien, at de med Letted kunne flyttes og lægges i Sving og smaa Kurver, gjør, at der saavel ved deres første Anbringelse kan og bør tages alt muligt Hensyn til vedkommende Eiers Ønsker, selv om Ledningens Længde derved noget forøges, som at en engang anbragt Ledning bør gives en forandret Retning, naar det paavises, at deres tidligere Stilling hindrer en Disposition over Grunden, der er af Interesse for Eieren. Bestemmelser herom danne saaledes i en Te-

legraflovgivning det naturlige Supplement til den Telegrafvæsenet tilffikrede Benyttelsesret over Trediemands Grund, jfr. ogsaa Lovforslaets § 4 Stykke 2 og § 8.

Medens der som bemærket kun i mindre Omfang bliver Spørgsmaal om egentlige Expropriationer til telegrafiske Anlæg, er det navnlig Statstelegrafvæsenets Udgang til frit at kunne færdes paa offentlig og privat Terrain, forsaavidt de elektriske Ledningers Anbringelse og Vedligeholdelse gjør det nødvendigt, der maa hjemles ved Loven, at ikke disse det Almene interesserende Foretagender skulle kunne hindres eller forsinkes ved de Privates eller Autoriteters modvillige Udsæd og haardnakkede Modstand mod, at uundgaaelig nødvendige Arbeider, der ikke kunne skade deres Eiendom udføres paa denne. I flere af de europæiske Lovgivninger sævnes særlige Regler om, hvorvidt bestaaende Rettigheder maa vige ved Anlægget af Statstelegrafledninger, idet man henholder sig til den i alle Lovgivninger anerkjendte Grundsætning, at de særlige Interesser maa staa tilbage, hvor Almenvellet kræver det. Man maatte da for de enkelte Tilfælde skaffe specielle Love tilveie, men da denne Fremgangsmaade imidlertid, naar henføres til de telegrafiske Anlægs Hyppighed, vilde være altfor omstændelig, har man anset det rigtigst i det foreliggende Lovforslag at optage en Bestemmelse, hvorved i Lighed med hvad der har fundet Sted i Belgien (Lov af 14de April 1852), Nederlandene (Lov af 7de Marts 1852) og i England ved en Lov af 1863 den omhandlede Benyttelsesret engang for alle tilffikres Statstelegrafvæsenet, og ved hvis Afstaaelse de fleste Tilfælde, hvor dette kan have Interesse af at faa Udgang til for sine Formaalets Skyld at disponere over offentlig og privat Grund, formentlig ere taagne i Betragtning, ligesom der paa den anden Side, i Overensstemmelse med hvad ovenfor er anført, er taget Hensyn til de rimelige Ønsker, vedkommende Eier maatte have betræffende Udøvelsen af Telegrafvæsenets Dispositionsret.

Skjøndt Expropriationer til Telegrafanlæg i Almindelighed ikke ville finde Sted i noget betydeligt Omfang, vil der dog ved saadanne Foretagender kunne blive Spørgsmaal om Afstaaelse af mindre Grundstykker til Opførelse af Stationer, Anbringelse af faste Telegrafmærker o. l. Som i Indledningen bemærket, er det imidlertid tvivlsomt, hvorvidt Blakaten af 31te Juli 1801, der kun har optiske Telegrafer for Dø, lader sig anvende i andre Tilfælde end de, der strængt falder indenfor dens Ord, og da de samme Hensyn, som tale imod at the til Lovgivningsmagten for i det enkelte Tilfælde at